

بوداق منشی قزوینی

بوداق منشی قزوینی در قزوین متولد شد. وی از منشیان دولت صفوی بود و تاریخ نگار می‌باشد.

فهرست مندرجات

- ۱ - معرفی اجمالی
- ۲ - منبع شرح حال قزوینی
- ۳ - نسب
- ۴ - فعالیت‌ها
- ۵ - عناوین مرتبط
- ۶ - منبع

معرفی اجمالی

«بوداق منشی قزوینی»، از منشیان و دیوانیان دستگاه دولت صفوی بوده و با بعضی از شاهزادگان و دولت مردان مشهور آن روزگار مراوده و هم نشینی داشته است. وی در سال ۹۱۶ ق در قزوین به دنیا آمد و پس از آن که مقدمات تحریر دیوانی را در یکی از مکاتب قزوین فراگرفت، در چهارده سالگی، به عنوان نویسنده و محرر وارد «دفترخانه همایون» شد و بعد از یک سال با همان سمت در دفتر رسیدگی و نظارت بر اموال نقدی و جنسی بیوتات سلطنتی (اریاب التحویل)، به خدمات خود ادامه داد.

منبع شرح حال قزوینی

از شرح حال و زندگانی وی در منابع تاریخی و تذکره‌هایی که از روزگار صفوی به یادگار باقی مانده، مطلبی به دست نمی‌آید. در میان آثار متاخر نیز کمتر اثری است که به ذکر نام و تالیف او پرداخته باشد. تنها منبع در مورد زندگی نامه وی، تنها اثر او به نام «جواهر الاخبار» بوده که تاریخ عمومی جهان و ایران است. این کتاب، بیان کننده میزان رشد و پیشرفت او در فن تاریخ نگاری زمان خود می‌باشد.

نسب

چنین تصور می‌رود که از جانب مادری، به یکی از خانواده‌های متنفذ شالکان قزوین تعلق داشته است. این خاندان نه تنها در عهد پابانی حکومت آق قویونلو صاحب عنوان و منزلت بوده، بلکه در دوران صفوی نیز دارای جاه و مقام بوده‌اند. خواجه روح الله شالکانی قزوینی، پدر بزرگ مادری او، یکی از افراد صاحب نام این خانواده است که در سال ۸۹۶ ق در زمان سلطنت بایسنقر میرزای آق قویونلو و تحت حمایت سلیمان بیک بیژن، به منصب وزارت دست یافته است.

فعالیت‌ها

قزوینی از سال ۹۲۴ ق به خدمت خواجه شاه حسین کاشی و برادرش خواجه عزالدین درآمد و این همکاری تا شش سال ادامه پیدا کرد. وی مدت هفت سال نیز سمت منشی گری بهرام میرزا را بر عهده داشت. او در سال ۹۷۲ ق از جانب شاه صفوی به وزارت و ممیزی دامغان، بسطام، بیارجمند و عرب عامری تعیین گردیده است. اما در همان سال، بعد از چند ماه دیگر به دلیل تخلفی که از او سر زد، از مقام خود عزل شده و مدت پنج سال بدون شغل و پیشه‌ای به حیات خود ادامه داد. پس از این دوره، در سال ۹۷۹ ق یا ۹۸۰ ق به منظور ثبت حساب مال و خراج قزوین، مامور می‌شود؛ اما بار دیگر در سال ۹۸۴ ق بی کار و منزوی شده است. پس از مرگ شاه طهماسب و به سلطنت رسیدن اسماعیل میرزا، وی به قصد آن که موقعیت دیوانی گذشته را به دست آورده و خسران و محنت‌های گذشته را جبران نماید، مجدداً قلم به دست گرفته و به ستایش و تمجید از پادشاه جدید پرداخته است. وی تا جمادی الاخر سال ۹۸۴ ق زنده بوده است. اطلاعات دیگری از ایشان در دست نیست.

عناوین مرتبط

جواهر الاخبار (کتاب)

منبع

